

ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ

εἴμεθα τὰ φθονερώτερα ζῶα τοῦ κόσμου.

Παραδείγματα : ὁ διορισμὸς τοῦ Βυζαντίου καὶ ἡ ἐπιχείρησις τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Τίς δὲν ἔφαγε τὴν γλώσσάν του ἅμα ἠκούσθη ὅτι ὁ Βυζάντιος ἔγινε πρέσβυς.

Οἱ φίλτεροί του συνώδευσαν τὴν εἰδήσιν μὲ ἐν μειδιάμα. Οἱ λεπτότεροι ἐφιλοσόφουν περὶ τυχηρῶν! ἀνθρώπων. Οἱ διπλωματικώτεροι ἐσκέπτοντο περὶ τῶν συμφερόντων τῆς *Ἡμέρας*. Οἱ εἰλικρινέστεροι ὕβριζον σ' τὰ γιερά.

Ἔως ὅτου τὸν ἀρρώστησαν διὰ τῆς γλωσσοφαγίας των. Διότι ὅπως ὑπάρχει ὀφθαλμοφαγία, ὑπάρχει καὶ γλωσσοφαγία. Καὶ τὸ περίεργον ὅτι αὐτὰ τὰ συνθετικά μόνον εἰς τὸ ῥωμαϊκὸ λεξικὸν ἀπαντῶσιν.

Τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον δεικνύεται καὶ περὶ τῆς πράγματι μεγαλουργοῦ ἐπιχειρήσεως τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ.

— Θὰ ναυαγήσῃ!

— Κρίμα τοὺς παράδες του!

— Μωρὰ ἐπιχειρήσεις!

— Ξεύρεις, δὲ, κάμνει καὶ ἰχθυοτροφεῖον. Ποιὸς εἶδε ψάρια σ' τὸ βουνό καὶ...

— Καὶ ἀλατοπνηγεῖον!

— Χα, χα, χα, ἄλας μέσ' τὰ μπάνια!

— Καλὴ εἶναι ἡ ἐπιχείρησις, ἀλλὰ δαπανηροτάτης ἰδιο-βουλίας!

Πολλοὶ ἐκ τῶν σχολιαστῶν αὐτῶν πωλοῦν τὴν ψυχὴν των διὰ τὰ ναυαγήσῃ ἢ ἐπιχειρήσῃ, δι' οὐδένα ἄλλον λόγον—δὲν ὀμιλοῦμεν περὶ τῶν ἔχοντων συμφέροντα σιθηροδρομικῶν—ἡ διὰ τὰ ἀπολαύσουν τὴν βλακώδη εὐχαρίστησιν τὰ ἀναφωνήσουν :

— Δὲν τὰ λέγαμε;

Συνάμα δὲ καὶ ἐπὶ τὸ ἐλεγεριακώτερον :

— Πάει καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιχείρησις. Κρίμα, κρίμα!

Καὶ ὅμως ὁ κ. Δαμασκηνὸς συνετέλεσεν ἀληθὲς ἔργον πολιτισμοῦ· ἐτίμησε τὴν πόλιν καὶ ἑαυτόν. Δὲν ἐξέδωκε μετοχὰς ἀλὰ Τσιγγρὸ, οὔτε ὁμολογίας ἀλὰ Σγούτα· ἐρρίψκοινδύνευσεν τὴν ἰδίαν περιουσίαν καὶ εἰς ἐκ τῶν μεγάλων ἡρωϊσμῶν διὰ τοὺς καιροὺς ἐν οἷς ζῶμεν εἶναι καὶ ὁ τοῦ ῥιψκοινδυνεύειν χρήματα.

Δὲν ὑπάρχει ἐν Εὐρώπῃ πόλις μὴ ἀμέσως παραθαλασσία, ὡς εἶναι αἱ Ἀθῆναι, ἥτις νὰ μὴ ἔχῃ δύο καὶ τρία κέντρα ψυχρολουσιῶν.

Ὁ μέγας χημικὸς Αἰβίχ εἶπεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ τόπος προάγεται εἰς τὸν πολιτισμὸν, ὅστις τὸν περισσότερον καταναλίσκει σάπωνα.

Ἡ ἀναγέννησις τοῦ ῥωμαϊκοῦ θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς ἐνθρονίσεως καὶ παρ' ἡμῖν τοῦ σάπωνος ὡς θεοῦ πολιούχου καὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν συχνῶν ἀπολούσεων, ἰδίως τῶν ψυχρολουσιῶν.

* Ἄν ὁ κ. Δαμασκηνὸς δυνήθῃ νὰ μᾶς ἐξοικειώσῃ περισσότερον μετὰ τοῦ σάπωνος καὶ τοῦ ὕδατος, τῶν φοβερῶν αὐτῶν διὰ τὸν Ῥωμῆδον θῆριον, διὰ τοὺς Ἀθηναίους θὰ ἀποβῇ μέγας εὐεργέτης,

ὅστις ἔσωσε τὰς Ἀθῆνας ἀπὸ τῆς ὑδροφοβίας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

ΒΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ. — Φιλαράκο, πρόσεχε τὴν χονδρὴν νὰ μὴ σὲ λύωσῃ.
Μὴ Χάνεσαι.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Κατὰ τὴν μουσικὴν συμφωνίαν τοῦ κ. Μασκερόνη ὁ κ. Γ** ἀγγελοῦσι ὅτι θὰ παίξῃ τὸν πλαγιαύλον εἶχεν ἀδιαθετήσῃ καὶ ἦλθε μόνον ὡς θεατὴς εἰς τὸ Ὡδεῖον· ὅτε μεταμεληθεὶς παρὰ καλεῖ τὸν συνάδελφόν του κ. Σ** νὰ τοῦ δανείσῃ τὰ ροῦχά του.

Ὁ κ. Σ** τοῦ τὰ ἐδάνεισε καὶ ἔμεινεν εἰς τὰ ὀπισθοσκήνια *Λευχειμονῶν*.

Φαντάσθητε ποῖα κωμικὴ σκηνὴ θὰ συνέβαινεν, ἐὰν ἰδιότροποι τινες ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπιμύονως ἐκάλουν τὸν τόσον καλὸν πλαγιαυλιστὴν κ. Σ** ἐπὶ τῆς σκηνῆς νὰ τὸν ἀνευφημήσουν.

Ὁ κ. Μασκερόνης θὰ ἠναγκάζετο νὰ κάμῃ τὴν ἐξῆς δῆλωσιν :

— Τὸ κ. Σ** ζητάει παρδὸν ποῦ ντὲν ἔρκεται γιὰτὶ φοράει τὸ ἄσπρο του.

Αἱ φαντασιοπληξίαι τοῦ κ. Μασκερόνη ἦσαν θορυβωδέσταται· ἠπειλεῖτο διὰ ῥῆξις ἀκουστικῶν τυμπάνων.

Μόνον τὸ νέον του Βάλς, ὅπερ δὲν ἐτυπώθη ἀκόμη, εἶναι δυνατόν ν' ἀκουσθῇ, χωρὶς νὰ διατρέξουν κίνδυνον οἱ ἀκροαταί, διότι αὐτὸ καθὰ ὁ ἴδιος λέγει θὰ παιζῇται ὑπὸ δύο ὀρχηστῶν. Ἡ μία θὰ εἶναι εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς *Ὁμορφίας*, ἡ ἄλλη εἰς τὴν πλατεῖαν *Συντάγματος*, οἱ δὲ ἀκροαταί ἐν τῷ μέσῳ ἀκριβῶς τῆς Ὁδοῦ *Σταδίου*, ἐξησφαλισμένοι οὕτως ἀπὸ ἀποπληξίας *τινος τῆς ἀκοῆς*.

Προχθὲς τὴν νύκτα σατανικὸς θόρυβος ἀνεστάτωσε τὴν πλατεῖαν *Συντάγματος*.

Εἰς τρεῖς ντεντέδες ἦλθεν ἡ μεγαλοφυὴς ἔμπνευσις νὰ προσδέσουν πελώριον μπάνιο ὀπισθεν ἀμάξης εἰς ἣν εἰσελθόντες ἔτρεχον ἀπὸ ρυτῆρος, προξενούντες φοβεράν *μπανιοβοήν*.

Ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας τοὺς ἐσηργιάνιζε μακαρίως.

Τὸν Ἀρχιντεντὲν δὲν τὸν κλείουν εἰς κἀνένα μοναστήρι τῶν Κολογραιῶν, ἔως ὅτου ἔλθῃ καὶ ἡ σειρὰ τῶν ἄλλων, ἐκεῖνων ὅμως εἰς μονὴν ἀρρένων; Τί λὲς, κύριε Βαλέττα;

Ὁ Σιαμφὸρ ἔλεγεν ὅτι τὴν ἐπιγραφὴν τὴν ὁποίαν ὁ Δάντης ἐχάραξεν ἐπὶ τῆς πύλης τῆς Κολάσεως : *Οἱ εἰσερχόμενοι ἄφετε πάσαν ἐλπίδα*, θὰ τὴν ἐπέγραφεν αὐτὸς ἐπὶ τῆς Πύλης τοῦ Παραδείσου.

Τὸ ῥητὸν τοῦ Δάντου θὰ φέρουν ἀμέσως εἰς νοῦν ὅσοι πίπτουν εἰς χεῖρας ληστῶν.

Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι καλλίτερα θὰ κάμουν νὰ τὸ ἐνθυμούνται ὅσοι πίπτουν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν ὁμογενῶν, δι' ὧν ἐπαγγέλλονται ἀφθονα κέρδη.

Ὁ κ. Σγούτας μετονομάζεται μέχρι νεωτέρας διαταγῆς κύριος **Βούτας**.

Ἐάν ποτε ἰδρυθῇ Ἑταιρία Τσαγγάρη, Μελά καὶ Βούτα τὰ τρία ὀνόματα δύνανται νὰ συμπτυκνωθῶσιν εἰς τὸ περιεκτικὸν καὶ τῶν τριῶν : **Τσαλαδούτα.**

Ὁ κ. Μελετόπουλος, ὁ τέως ἔφορος τῆς Βιβλιοθήκης, ἤρχισεν ἀπὸ ἱατρὸς, κατήντησε δημοσιογράφος, διωρίσθη Νομάρχης, ἔγινεν ἔφορος Βιβλιοθήκης, θὰ γίνῃ τώρα πρόξενος ἢ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων. (Τρέμε, Κροκιδᾶ, καὶ κάπου κάπου καλημέριζε καὶ κουμουνδουρικούς.)

Ὁ Μελετόπουλος, ὁ Βουγιούκας καὶ ὁ Λογοθέτης ἀποτελοῦσι τὰς λεγομένας spécialités générales.

Καύσωνες μᾶς ἐπλάκωσαν δυνατοί.

Διὰ νὰ ἐννοήσουν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τὴν βαρύτητά των, ἄ; ἀναγνώσουν τί γράφει ἐν τῇ Θεατρικῇ Ἐπιθεωρήσει ὁ κ. Σκυλίσσης περὶ τοῦ ἀμάρ :

α' *Ἐξοβελιστέον* δὲν τὸ θέλω· δὲν τὸ ἀγαπῶ. Πῶς γὰρ τὸ ἀγαπῶ ! *Εἶνε τύραννος*· εἶναι ὁ *Τοῦρκος*».

ΤΙΣ ΟΙΔΕ ;

Πῶς ἀγαπᾷ τὸ παρελθόν

Ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐνθυμῇται !

Πικρία παλαιῶν παθῶν

Ἐπὲρ χαρὰν παροῦσαν κεῖται.

Ὡς Ἰορδάνης τὴν πηγὴν

Ἀναζητῶν στρέφει ὀπίσω

Τίς οἶδε μὴ ποτε τὴν γῆν

Ποθήσῃ κ' ἐν τῷ παραδείσῳ ;

Μάης.

ΟΔΥΝΗ

(Κατὰ τὸ Style Παράσχου).

Καὶ ἔφυγες καὶ ἔφυγες καὶ ἔφυγες, Μαρία

Καὶ μ' ἄφησες καὶ μ' ἄφησες καὶ μ' ἄφησες σ' τὰ κρύα.

Ντελμ. πεντέρης.

ΤΟΛΟΥΤΙΝΗ ΡΙΓΩ

TOLUTINE RIGAUD

Τὸ θαυμάσιον τοῦτο κοσμητικὸν ὕδωρ εἶναι αὐτόχρημα τὸ φυλακτήριο τῆς ὠραιότητος. Δροσίζει καὶ μαλακύνει τὸ δέριμα, αὐξάνει τὴν λευκότητα καὶ ἀνθηρότητα αὐτοῦ.

Εἶναι ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅ,τι τελειότερον παρήγαγεν ἡ ἀρώματοποιία.

Ἡ ὑπεροχὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς Κολωνίας, ἐπὶ τῶν μᾶλλον περιζητῶν Vinaigre καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς φλωρίδος εἶναι ἀδιαφιλονεικῆτος.

Παρά Κ. Ὀλυμπίω φαρμακεμπόρῳ, 206 ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΟΔΟΝΤΟΣΜΗΚΤΙΚΟΝ ΦΥΓΡΑΜΑ ΤΟΥ ΡΙΓΩ

PATE-DENTIFRICE RIGAUD et Co.

Τὸ φύγραμμα τοῦτο περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὰ τονωτικὰ τῆς Κίνης στοιχεῖα, ἀναλυόμενον μετ' ὀλίγου ὕδατος παρέχει ἡμῖν γλίχρασμα καθ' ὅλα εὐάρεστον ὅπερ ἐπιτριβόμενον διὰ τῆς ψήκτρας ἐπὶ τῶν ὀδόντων καθαρίζει αὐτοὺς, τοὺς λευκαίνει καὶ τοὺς προφυλάττει ἀπὸ τὴν τερηδόνα καὶ πᾶσαν ὀδονταλγίαν.

Παρά Κ. Ὀλυμπίω φαρμακεμπόρῳ, 206 ὁδὸς Ἑρμοῦ

Οὐδαμοῦ δύνασθε νὰ φάγητε καὶ νὰ κοιμηθῇτε καλὰ ὅσον

ΕΙΣ ΤΑ ΝΕΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΚΑΙ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ

Ἀρχὴ τὴν ὁποίαν καθιέρωσεν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἢ πρακτικὴ τῶν Ξενοδοχείων.

ΑΛΛΑ

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΤΟΥ

ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Νέου Θεάτρου καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ὑπὸ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΚΟΝΔΥΛΗ

ὅχι μόνον διότι εἶναι νέον ἀνοίγει μαγικοὺς ὀρίζοντας εἰς τὴν ὄρεξιν καὶ τὴν μακαριότητα τοῦ ὕπνου, ἀλλὰ διότι ἔχει ἀπόφασιν νὰ μὴ γηράσῃ ποτέ.

40 ΔΩΜΑΤΙΑ ΕΝΑΕΡΙΑ.

ΑΙΘΟΥΣΑΙ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΠΟΛΟΤΕΛΕΣΤΑΤΑΙ.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΔΡΟΣΕΡΩΤΑΤΟΝ

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΝΟΣΤΙΜΩΤΑΤΗ.

Τιμαὶ συγκαταβατικαί.